

[Madsen-Mygdal.]

oriteterne ikke forrentes. Jeg kan sige med Sikkerhed, at saa er det ganske umuligt. Hvis Misforholdet mellem Hjemmemarkedets Priser og Eksportmarkedets Priser opretholdes, vil hverken Kronen kunne holde, ej heller Prioriteterne kunne forrentes.

Til den højtærede Landbrugsminister skal jeg sige, at jeg finder ingen Anledning til, at vi i Dag gaar ind i den samme Diskussion, som vi førte ved første Behandling. Jeg skal kun til det ærede Medlem Hr. Olufson sige, at naar han tror, han kan klare de Vanskeligheder, vi staar i, alene gennem Fordeling, ved at tage fra dem, han mener har Raad, og give til dem, der mangler, glemmer det ærede Medlem, at ethvert Beløb, der tages ind i Skatter, i nye og øgede Skatter, hvad man end anvender det til, hvilken Maade man end tager det paa, og hvad Navn man end giver det, tages ud af Erhvervslivet, og Erhvervslivet har ikke de Penge. Det betyder en øget Kapitalopspisning, en Fordyrelse af Prisniveauet, en Vanskeliggørelse af Beskæftigelsesmulighederne, en Forøgelse af Arbejdsløsheden. Det betyder i Virkeligheden, at vi gaar den gale Vej, selv om det maaske lindrer i Øjeblikket. Det er deroverfor jeg siger, at selv om det kan være en let og behagelig Vej, og selv om vi allesammen vilde stemme for den, er der bare den kedelige Omstændighed ved det, at det *holder ikke*, det bryder sammen, og jeg synes ærligt talt, at den Tilstand, vi er i, bærer tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at paa den Maade kommer vi ikke ud af Krisen.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mener at kunne fastslaa som en uomstødelig Kendsgerning, at Prisniveauets Bevarelse og Kronens Bevarelse ikke kan forenes. Jeg benægter Rigtigheden af denne Paastand. Jeg paastaar vedblivende, at med et synkende Prisniveau vil det være fuldkommen umuligt at forrente Landejendomme. Det vil i givet Fald føre os tilbage til Tiden omkring 1914, samtidig med, at Forrentningsbyrden vel er nogenlunde den dobbelte i Dag. Det lader sig overhovedet ikke gøre.

Jeg ser, at den højtærede Finansminister nu er kommet til Stede, og jeg skal da søge indenfor Tiden for en kort Bemærkning at gentage mine Spørgsmaal til den højtærede Minister. Det ene var: Hvor meget antages disse Indtægtslove at ville give? Det andet var: Hvorledes kan den højtærede Finansminister have udtalt sig, som det angives i Bladene: at ved Militærforliget er Finans-

loven nu i den Grad forbedret, at den højtærede Finansminister mener at kunne klare sig uden særlige Indtægter? Jeg paastaar, at ved Militærforliget er der ikke skaffet Ministeren praktisk talt en Øre mere end det, han regnede med i den Opstilling, ifølge hvilken han mente, at der vilde fremkomme et Overskud paa 19 Mill. Kr., men desuagtet mente at maatte have et ekstra Kvartals Skat til Sikring af Finanslovens Balance. Jeg har ogsaa hørt den Anskuelse fremsat, at Kronens forbedrede Stilling i denne Forbindelse spillede en betydelig Rolle. Jeg kan ikke tro, at den højtærede Finansminister kan have udtalt sig saaledes, for selv om Kronen er forbedret, er det dog ingenlunde endnu saa meget, at der heri ligger mere end, skal vi sige højt regnet 2 Mill. Kr.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal skal jeg kun sige, at jeg er naturligvis enig med ham i, at der skal Besparelser til. Det har jeg aldrig nogen Sinde bestridt, og det er der vist overhovedet ingen, der bestrider i dette høje Ting. Der er blot den Forskel, at der er nogle, der lægger større Vægt paa det end andre. Jeg har aldrig, naar jeg omtalte hele dette Spørgsmaal, sagt andet end, at indirekte Skatter ogsaa i omfattende Grad maatte til. Derfor vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at han maa forstaa, at naar jeg bliver ved med at spørge ham, hvad han mener med Tilpasning, om de 5 pCts Nedsættelse af Lønningerne er tilstrækkeligt, om de faa Millioner paa Militærvæsenet er tilstrækkeligt, er det Udtryk for en hungrig Sjæls Ønske om at forstaa ham, og jeg vil bede ham, naar nu Helligdagene begynder, at tænke venligt paa dette, saaledes at han kan give Besked, naar vi kommer til Debatten ved Tillægsbevillingsforslagets tredje Behandling.

Til den højtærede Landbrugsminister skal jeg sige, at jeg er enig med ham i, at det er særdeles beklageligt, at Krisehjælpen til Landbruget ikke bliver forlænget. Rigsdagen har vedtaget en Lov i det væsentlige i den af Landbrugsministeren forelagte Skikkelse og med Beregninger foretaget af Landbrugsministeren, og disse Beregninger har vist sig at være højst ufuldkomne. Da Landbrugsministeren saa kom til Rigsdagen og foreslog denne Lov forlænget og nye Midler stillet til Raadighed, saa viste ogsaa det Parti, der havde været med til at gennemføre denne Lov, med tilstrækkelig Tydelighed, at det ikke blot var villigt til at stille Midlerne til Raadighed, men at det ogsaa